

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERAD MAGASIN

STOCKHOLM VINTERTID. — FOTO. MATZ, STOCKHOLM.

11TE ÅRG.

DEN 13 FEBRUARI 1910.

N° 20.

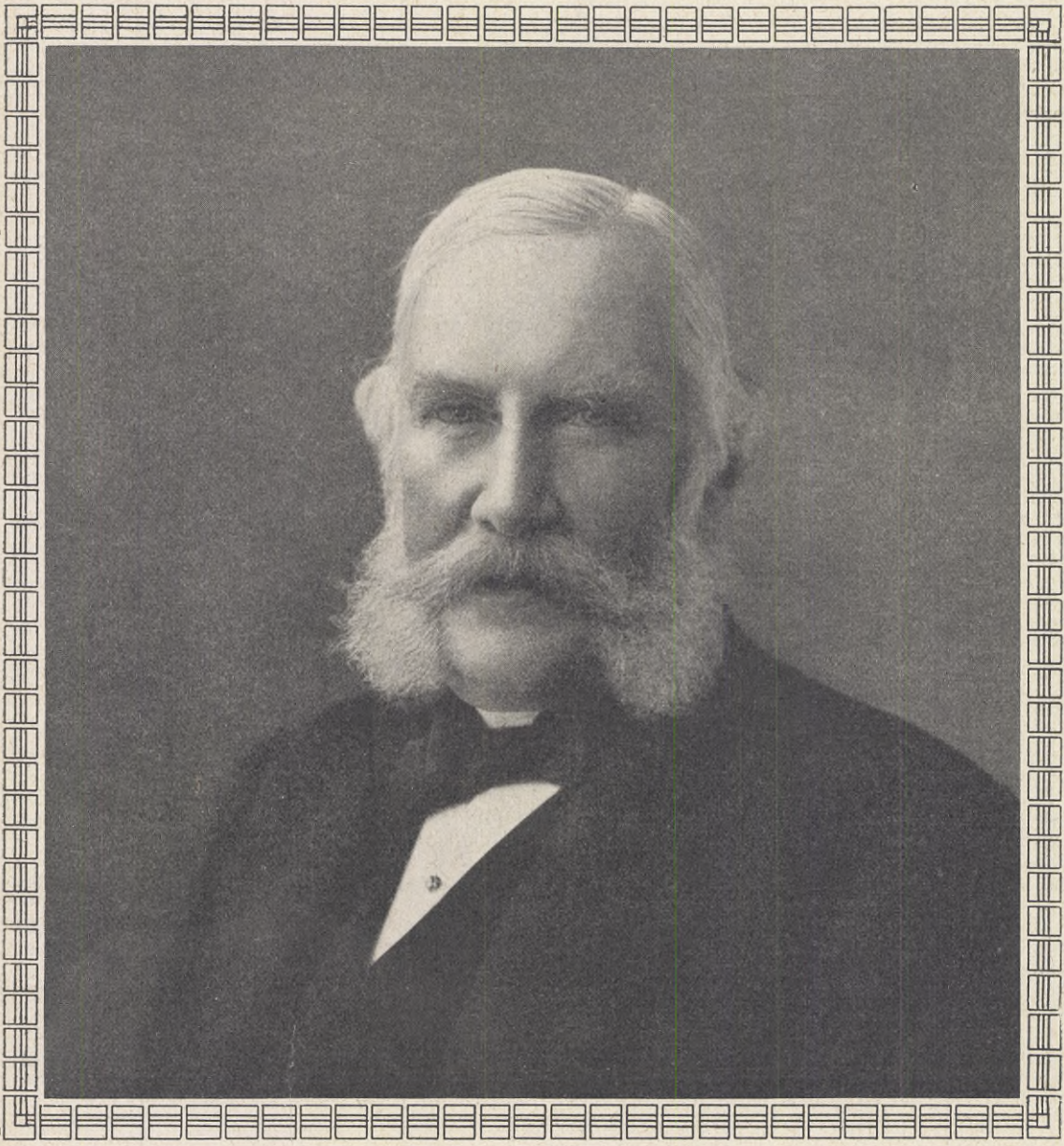

Foto. Hertzberg, Stockholm.

Klubb. David C. O'Connell.

John Lovén

Den 31 januari fyllde en af de främste männen inom huvudstadens affärsvärld, grosshandlaren John Lovén, sjuttio år.

Henrik Johan (John) Lovén är nämligen född i Klara församling i Stockholm den 31 januari 1840. Hans föräldrar voro förutvarande kofferdikaptenen, dåmera grosshandlaren Per Magnus Lovén och Amalia Regina Ekström, en dotter till grosshandlaren Henrik Ekström och hans maka, född Zelling. Fadernesläkten går tillbaka till det prästhem i Reng i Skåne, af hvars yttre förhållanden "Nicolovius", en af dess söner, lämnat en så liflig skildring i sitt för icke länge sedan ånyo utgifna arbete: "Folklivet i Skytts härads" och ur hvilket på vetenskapens som kyrkans såväl som på det militära och administrativa området så många framstående svenske män utgått. Här hade såväl fadern som farfadern, plantagedirektören å Skanörs ljunghed Johan Lovén, först sett dagens ljus; den sistnämde var son till släktens grundläggare, som i sin ordning härstammade från bondeätt i Loshults socken af Kristianstads län.

Beträffande valet af lefnadsbana synes John Lovén till en början ha tvekat, sliten mellan böjelser i de olika riktningar, mellan hvilka släktens rika gåfvor lämnade honom valet öppet. Först blef han 1858 student i Uppsala, men vände därefter sin håg till landtbruket. Efter att åren 1860—63 ha varit landbrukselev, hade han 1864—65 anställning vid Rönnöfors bruk i Jämtland, men öfvertog därefter Skällnora kungsgård, som han innehade och brukade åren 1866—72.

Landtbruket skulle emellertid icke blifva hans slutliga yrke. År 1873 ingick han som delägare i den gamla högt ansedda kolonialvaruimport- och skeppsrederifirman Lovén & Co. Denna hade ursprungligen (1801) grundats af en broder till hans farfader, Christian Lovén, som efter ett ungdomslif tillbragt dels på handelsflottan, dels i det svensk-ryska sjökriget under Gustaf III, i hvilket han med berömmelse deltog, 1791 slagit sig ner som kofferdiskeppare och borgare i Stockholm, hvars handelsborgmästareämbete han längre fram i öfver ett fjärdedels sekel kom att innehåfa. Därefter hade fadern varit delägare i firman. Nu blef John Lovén dess chef och forlor att vara det under tjugusex år, till dess han 1899 drog sig tillbaka från en verksamhet, hvilken han bedrifvit med lika stor framgång som grundläggaren och hvarunder han förvärfvat sig ett allmänt anseende och en aktning både som köpman och personlighet, hvilka erinrade om hvad som kommit denne till del.

Mångfaldiga voro de förtroendeuppdrag af enskild och offentlig natur, som under tiden lades i hans händer. Redan som landbrukare hade han åtnjutit förtroendet att i Stockholms läns landsting såsom landstingsman representera Vallentuna härads åren 1871—72. I Stockholm valdes han redan 1879 till ledamot af stadsfullmäktige och blef samma år vid ett fyllnadsval äfven insatt som dess representant i Andra kammaren. Från dessa båda förtroendeuppdrag drog han sig emellertid tillbaka redan 1883—84, men återvände både till kommunalrepresentationen och riksdagen, sedan han lämnat grosshandelsaffären i andra händer: 1901 blef han ånyo stadsfullmäktig och kvarstod såsom sådan till för ett par år sedan, och 1903—06 hade han säte i Första kammaren dit han invaldes vid justitierådet Afzelius' afsägelse förstnämnda år. Därjämte har Lovén varit ledamot af Borgerskapets femtio äldste, af styrelsen för Borgerskapets gubbbus, af fondbörskommittén, af rådhusrätten såsom sakkunnig vid klander af dispache, af kompromissrätten, af Stockholms handels- och sjöfartsnämnd, af styrelsen för Stockholms stads gas- och elektricitetsverk och af stadens drätsel-nämnd, andra kräfvande uppgifter att förtiga.

I riksdagen kom John Lovén icke att intaga den framskjutna ställning, hvartill hans framstående begåfning och hans personlighet otvifvelaktigt berättigat honom. Han hade oturen att både i Andra och Första kammaren i egentligaste mening vara en minoritetsman. Hans medlemskap i Andra kammaren inföll vid tidpunkten för landtmannapartiets högsta maktställning på samma gång som i den begynnande skyddspolitikens. John Lovén tillhörde "intelligens"-partiet, utan att därför vara oförsonlig mot landtmannasynpunkterna, men var det så mycket mer mot tullskyddsargumenten, hvilkas ofta ihåliga art han med skoningslös hand och storköpmannens öfverlägsna sakkunskap blottade. Särskildt framhöll han faran af att genom statsåtgärder föranleda uppkomsten af inhemska näringar och industrier, hvilka här i landet sakna naturliga förutsättningar och på den grund äro dömda att gå under, när helst statsunderstödet undandrages desamma. En varm försvarsvän, skänkte han 1883 sin röst åt det Posseska härordningsförslaget under uttalande af sin förhoppning, att befälet genom klok behandling af rekryterna som människor och icke som själlösa verktyg skulle förstå att bättra, hvad som otvifvelaktigt brast i den däri föreslagna nya stammen. Man igenkänner här det humanitära drag, som är för honom utmärkande: man hörde honom vid nästa riksdag förorda en pension till en medellös änka med den enkla, men vältaliga uppmaningen till kammaren att låta hjärtat tala. Hans sista yttrande under andrakammartiden har för öfrigt aktualitetens intresse, fast det den gången gällde en sänkning af kaffetullen i stället för en höjning. "Den ifrågasatta lindringen", yttrade han, "skall efter mitt förmenande komma konsumenten, och således framför allt de mindre bemedlade, till godo. Man invänder däremot, att den är så obetydlig, och man söker räkna ut, huru mycket den skulle göra på hvarje individ. Men denna beräkning saknar all betydelse, då skatteförmågan är så olika bland olika förmögenhetsklasser. Gör denna lindring endast 30, 40 eller 50 öre pr individ, skall jag vara glad öfver att med min röst kunna bidra till att skaffa den fattige en sådan lindring. Den kommer visserligen icke att visa sig i någon behållen inkomst eller förbättrad ställning för honom, men kan möjligen vid något tillfälle göra lifvet litet dragligare". Det är synpunkter, som kanske förtjänat beaktande äfven nu.

I första kammaren tillhörde Lovén den lilla grupp frihandelsvänliga moderata, som af flertalet så att säga ställts utanför tjänstgöring. För John Lovén hade man till öfvers endast en suppleant-plats i bankutskottet! Mera sällan deltog han under denna senare riksdagsmannaperiod i debatten, men då alltid med en klar och slående argumentering, som icke kunde undgå att tillvinna sig kammarens öra.

Med öfverlämnandet af sin grosshandelsfirma i andra händer har John Lovén ingalunda öfvergifvit affärlifvet. Fastmera kvarstår han allt fortfarande bl. a. på två synnerligen betydande direktörsposter i institut af allmänligt intresse, nämligen dels i Brandförsäkringsbolaget Fenix, bland hvars stiftare han varit och hvars styrelse han tillhört sedan bolagets tillkomst 1888, dels i Sveriges, hvad fonderna beträffar, största bankinrättning, Skånes enskilda bank, i hvars huvudstadskontors styrelse han alltsedan 1881 intagit en ledande ställning. Hvad en man på en dylik post förmår uträtta för storverket till affärlifvets fromma, tränger endast sällan till allmänhetens öra, fördoldt såsom det vanligen är bakom banksekretessens slöja. Men att John Lovéns lifsgärning äfven på detta område betecknar en god insats, är en offentlig hemlighet. Mätte honom förunnas en ljus ålderdom!

KONSTNÄREN PER EKSTRÖM. — Efter teckning af Arvid Johansson.

Den sistflutna veckan skulle kunna kallas en *konstutställningarnas* vecka — i Stockholm ha vi en utställning af Olof Arborelius, en af Per Ekström, en af Otto Hesselbom och en af greve Nils Barck — i Göteborg en af norrmännen Erik Werenskiöld, Thorvald Erichsen, Kristen Holbö, Aug. Jacobsen och O. Wold-Torne. Att söka i bild gifva ens

Thoussier Pierre

en något så när allsidig föreställning om hvad dessa utställningar omfatta är icke H. 8. D. möjligt — ensamt prof. Arborelius exponerar ett 50-tal dukar — ; och dessutom skulle vi då nödgas att låta de

införda reproduktionerna samtliga te sig i minimalaste storlek. Vi ha därför nöjt oss med ett blott omnämmande, jämte, som ett apropå, återgifvandet af en teckning, som ger en karaktäristisk bild af en af de utställande konstnärerna, Per Ekström — den är utförd af en hans konstnär-

GREFVE NILS BARCK.

broder, den främst som marinmålare kände Arvid Johansson. Därjämte ha vi medtagit fotos af några af de konstföremål som förekomma på greve Nils Barcks (Paris) rikhaltiga och mycket upp-

märksam-
made ex-
position i
Hallbergs
juvelera-
reaffär.

FRÅN
GREFVE
BARCKS
EXPOSI-
TION.

KVINNORNAS KURS I KOMMUNALKUNSKAP.

— 308 —

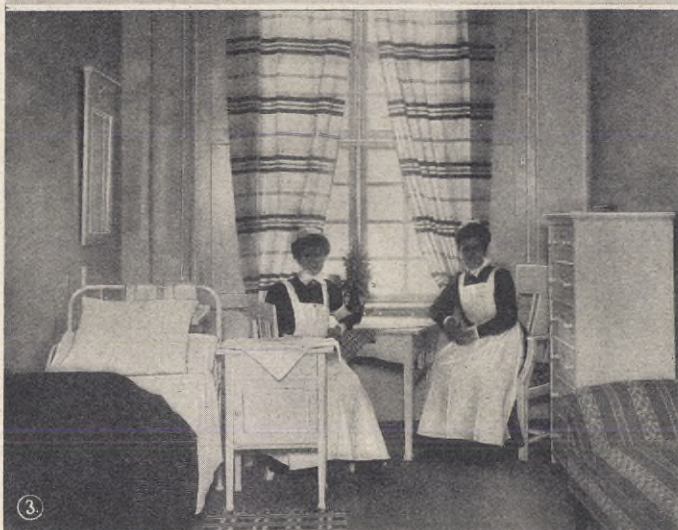
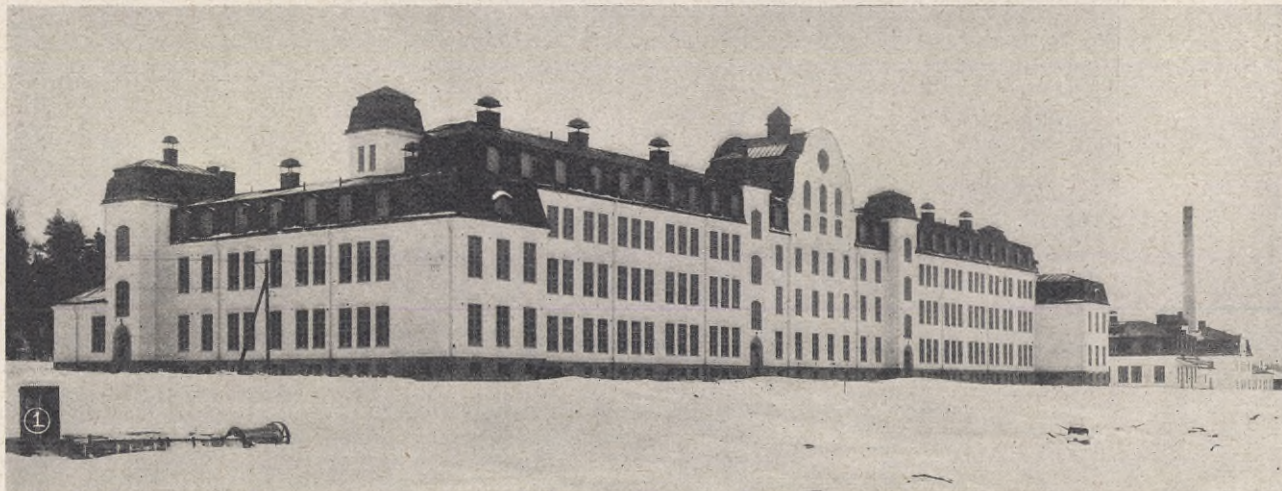
HVAR 8 DAG

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLL.

I TALARSTOLEN FRÖKEN MATHILDA STAËL VON HOLSTEIN, ordförande för den kommitté, som står i spetsen för den nu i Stockholm för kvinnor anordnade kursen i kommunalkunskap. (Se äfven sid. 310.)

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöströms Skalm.—Öbg.

STOCKHOLMS STADS NYA SINNESSJUKHUS.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

1. EXTERIÖR AF STOCKHOLMS STADS NYA SINNESSJUKHUS vid Långbro, ej långt från Älfsjö station, 2. ÖFVERLÄKAREN D:R OLOF KINBERG. 3. ETT 1:STA KLASSENSKILDT SJUKRUM. 4. ETT 3:DJE KLASSENSKILDT SJUKRUM.

Det är väldiga komplex, *Stockholms stads* nu snart färdiga nya sinnessjukhus vid Långbro utgör. Dess uppförande beräknas komma att betinga en slutsumma af två och en half miljoner kr. Arkitekt för anläggningen, om hvars invecklade konstruktion en oinvgd har svårt att göra sig en föreställning, är hr *Gustaf Wickman*. — Ett par hundra patienter äro nu intagna — fullfärdigt rymmer sjukhuset öfver 600.

Klisché: Kem. A.-B. Utsatt af fotografen Sthlm.—Gbg.

(Se bild å nästa sida.)

Efter porträtt.

FRÖKEN MATHILDA STAËL v. HOLSTEIN, ordf. i kommittén för kvinnornas kurs i kommunalkunskap.

För tvenne år sedan när Föreningen för kvinnans politiska rösträtt startade sina kurser i samhällslära, fingo dessa c:a 300 deltagare, och det resultatet tyckte man den gången var ganska lysande. Men sedan dess har det sociala intresset hos kvinnorna snabbt och stadigt ökat; som bevisas bland annat däraf, att vid den nu i Stockholm för kvinnor anordnade kursen i kommunalkunskap samtliga seriekort, omkring 800, blifvit slutsålda.

Initiativet till kursen, vid hvilken all politik är bannlyst, har utgått från den ofvan nämnda rösträttsföreningen.

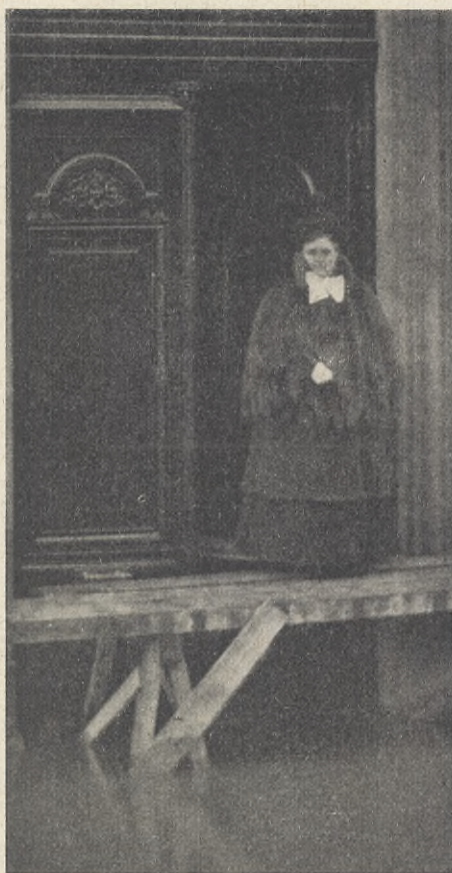
Ett af de väldigaste ingenjörarbeten, de senaste årtiondena skadat i vårt land, *kraftkanalen förbi Trollhättefallen*, nalkas nu sin fullbordan. Beträffande en närmare redogörelse för jätteverket torde H. 8 D., då allt är i fullkomlig ordning, få tillfälle att lämna sådan. För dagen nöja vi oss med en bild visande när kanalen första gången, vid januari månads slut, fylldes med vatten.

Leveransen af kraft från Trollhättan beräknas kunna påbörjas i mars månad — och hvad betydelse öppnandet af denna Västsveriges jättekraftkälla kommer att få, låter sig nu icke tillnärmelsevis beräknas.

Med en otolig energi och snabbhet har arbetet bedrifvits på det nu snart slutförda verket, för hvilket, med maskiner och allt, kostnaderna belöpa sig till omkring 9 miljoner kronor.

Som ett apropå förtjänar nämnas om ryktena att i en framtid eventuellt äfven till Köpenhamn skulle kunna ledas kraft ifrån Trollhättan.

FRÅN ÖFVERSVÄMNINGARNA I PARIS.

Efter fotografier.

KRISTINA NILSSON, grefvinna de Casa Miranda, LÄMNAR UNDER ÖFVERSVÄMNINGEN SITT HUS I PARIS. Byggnaden, som tillhör grefvinnan de Casa Miranda, blif delvis fylld med vatten. — Å bilden till höger synes i fönstret grefvinnan med dotter och måg.

Klubb + Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skilm—Öb-

Allt mer har Seinen återtagit sitt vanliga vattenstånd, ehuru ännu stora sträckor torde vara öfversvämmade. De områden, som varit betäckta af vatten, erbjuda helt naturligt en bedröflig anblick, och här och hvar ligga hela byggnader raserade som yttermera vittna om hvad som varit.

Det är ett ofantligt fotografiskt bildmateriel från

såväl Paris med förstäder som franska landsorten, som i dessa dagar kommit H. 8. D. tillhanda; men då vi tro, att redan det urval vi i föregående nr voro i tillfälle återgifva, lämnat en god föreställning om öfversvämmningarnas omfattning på olika håll, åtnöja vi oss här med ett par fotos, som nog ur svensk synpunkt kunna ha sitt särskilda intresse.

KRAFTKANALEN I TROLLHÄTTAN.

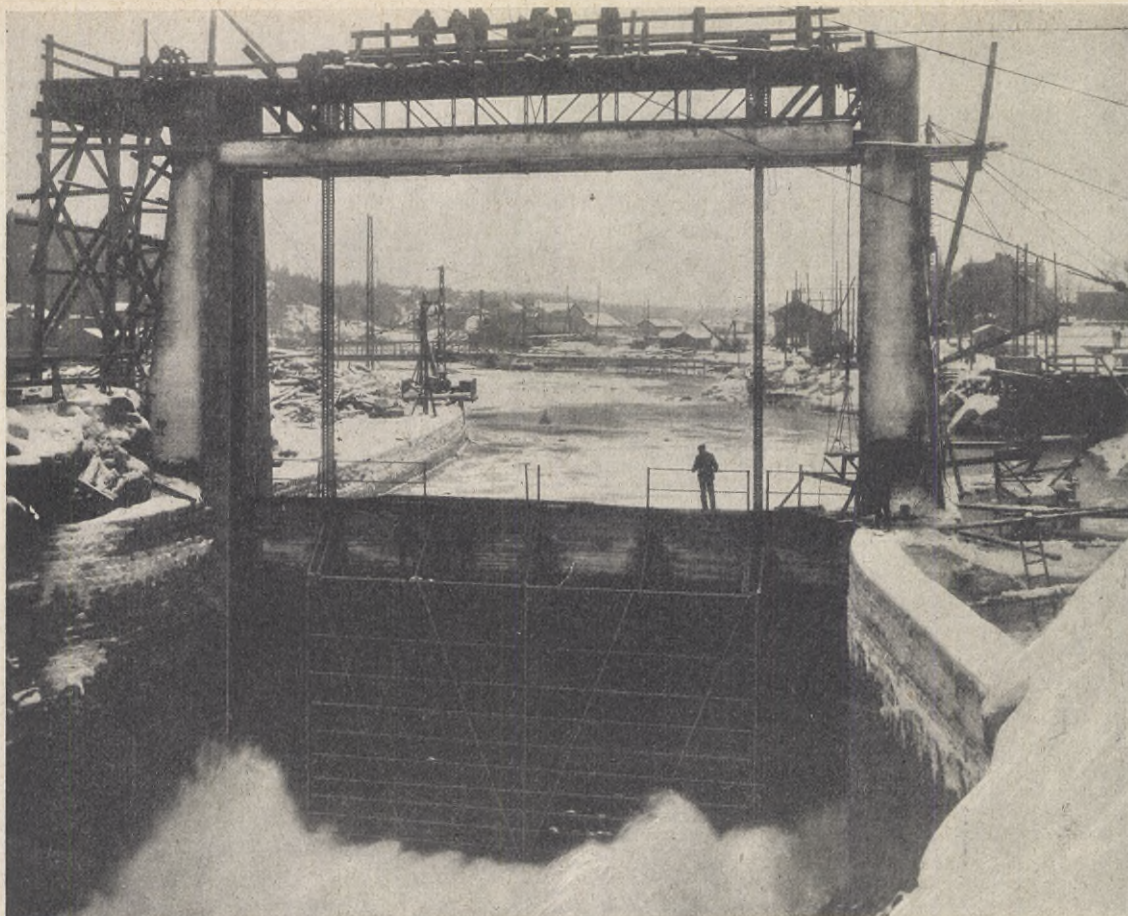

Foto. Wallén, Trollhättan.

Kliché. Kem. A.-E. Benck. Silfverparre Skåm—Gbg.

NÅR VATTNET FÖRSTA GÅNGEN PÅSLÄPPTES VID DEN NYA KRAFTKANALEN I TROLLHÄTTAN.

Svenska Ingeniörföreningen i Chicago har under ett års tillvaro hunnit bli en rätt betydande faktor inom stadens svenska kretsar. Då sällskapet nyligen (den 15 januari) firade sin första årsfest räknade det ej mindre än 116 ledamöter, af hvilka icke så få korresponderande ledamöter bosatta å annan ort i

Amerika samt några äfven i Sverige. — Flera af medlemmarna inneha viktiga poster inom storindustrin i Chicago och kringliggande städer. Föreningen har tillkommit i hufvudsakligt syfte att hålla solidaritetskänslan dem emellan vid makt och låta den svenska yrkesskickligheten komma till sin rätt.

Efter fotograf.

Kliché. Kem. A.-E. Benck. Silfverparre Skåm—Gbg.

FRÅN SVENSKA INGENIÖRFÖRENINGENS I CHICAGO FÖRSTA ÅRSFEST: 1. Ordf. ingenjör G. A. M. Liljencrantz; 2. Afgående ordf. Henry Nyberg, mek. ing. och automobilfabrikant; 3. V. ordf. ingenjör Albin Rissler; 4. Sekr. ingenjör Gustaf A. Åkerlind; 5. Byggmästaren Henry Ericsson.

H. S. DA STOCKHOLMSFOTOGRAF.

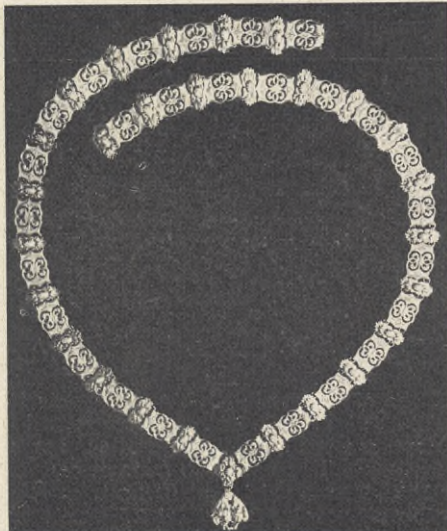
BELGISKA AMBASSADEN I STOCKHOLM.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Stöm.—Gbg.

Fr. v. t. h.: Senatören vicomte de Joughe d'Ardoye, beskickningens envoyé extraordinarie, attachéen Louis Dierchx, sekr. i utrikesdep., svenske uppvaktande kammarjunkaren frih. Alströmer, vicomte Jean de Joughe d'Ardoye, underlöjtnant d'Orjo de Marchovelette.

För att till konung Gustaf frambära det officiella budskapet om konung Leopolds II:s död och konung Alberts tronbestigning anlände den 3 febr. till huvud-

staden en *utomordentlig belgisk beskickning*. — Vid 3-tiden den 5 febr. ägde den högtidliga audiensen hos konungen rum.

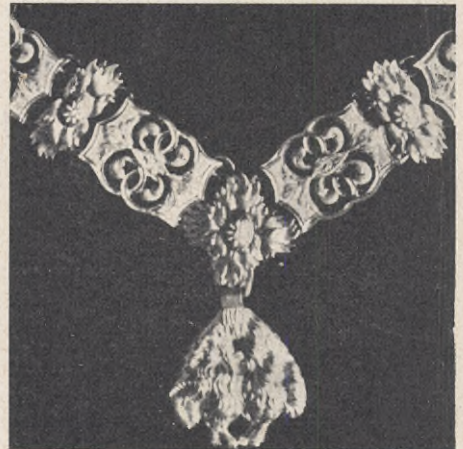
Efter fotografen

"GYLLENE SKINNETS" ORDEN.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

»GYLLENE SKINNET» TILL KRONPRINSEN.

Konung Alfonso af Spanien har i dagarna tilldelat kronprins Gustaf Adolf *Gyllene skinnets* högt skattade orden. Gyllene skinnets orden, en af de äldsta och mest ansedda världsliga riddarordnar, stiftades den 10 jan. 1429 af Filip den gode, hertig af Burgund, hvilken möjligen genom namnet ville beteckna sitt påtänkta korståg till Syrien som ett nytt argonauternas tåg.

Efter fotografen

"GYLLENE SKINNET" — förstoring af detalj från bilden t. v.

1. KRONPRINSEN ÅSER SPELEN: vid H. K. H:s sida kapten *O. Ahnström*, en af centralkommitténs verksamaste medlemmar, och major *C. W. Lokrantz*, centralkommitténs ordförande. — I fonden synes Idrottspaviljongen.

2. START VID 30-KM. LÖPNING Å SKIDOR.

Efter fotografier.

3. BLAND ÅSKÅDARNE: fr. h. till v. kapten *Drake*, med megafonen, red. *Lönnegren*, grossh. *P. Swartz*, öfverste *Balck*.
4. *A. RINGSTRAND*, spelens sekreterare.

Kliché: Kem. A. B. Benot Silfversparre Stålm.—Gbg.

1. EDVIN ANDERSSON, I. F. Stejner, Norrköping, segrare i hastighets-
åkning på skridsko (500 m.) Hr A.
är förut Östergötlands distrikts-
mästare, och en synnerligen lofvande
förmåga.
2. BACKHOPP.
3. BÄNDYMATCH MELLAN I. F. K.,
NORRKÖPING, OCH I. K. ODIN,
UDDEVALLA. Norrköpingskamra-
terna segrade "som de ville" med
27 mål mot 0.
4. SONJA SMITH, 13 år, eröfrade ett
1:a pris i skolungdomens konståkning.
5. EN VETERAN: 53-årig skogsvak-
taren V. Gustafson från Hällefors,
som deltog i 60 km. terränglöpningen
å skidor.

Den 4 februari var första dagen för den storstilade idrottsliga fest, hvars namn är *Östgötaspelen*, och som på sitt program upptagit nästan allt hvad vi i vårt land äga af vinteridrotter. — Talrika anmälningar till deltagande i festen visade ock, att man förstått att tillbörligt uppskatta densamma; många af landets främsta idrottsmän kommo samman i Norrköping, till ädel täflan inbördes.

Åran af att ha tagit initiativet till östgötaspelen tillkommer främst Idrottsföreningen Kamraterna i Norrköping, en af landets mest betydande "kamrat"-kretsar — och, inom I. F. K., i särskildt hög grad dess ordförande, kapten Otto Ahnström, "föredragande"

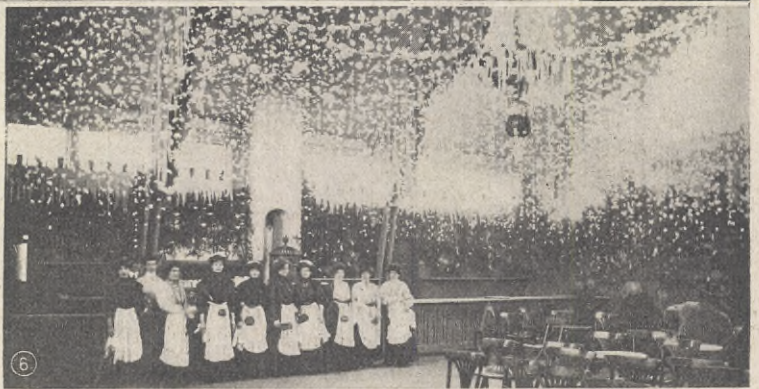

Foto E. N. Norrköping.

6. DET INRE AF IDROTTSPAVILJONGEN, hvars isgrottdекorationer brunno upp på lördagsaftonen och voro nära att åstadkomma en eldsvåda.

Kliché - Benet. Sjöström

i östgötaspelens centralkommitté. — Det omfattande tävlingsprogrammet var uppgjort med berömvärd smak och skicklighet vid fördelningen af de många olika tävlingarna på så kort tid. Första dagen begynte med de stora 30- och 60-km.-skidlöpningarna; på middagen täflade Norrköpings skolungdom på stålsko, och på aftonen samma dag var stor fest å Cirkus, med hälsningstal af öfverste Balck, fäktning och gymnastik m. m. Andra dagen medhann man fält-

Karin Gren satt vid sitt fönster och blickade ut öfver de tomma fälten, bort till torpet vid skogsbyn. Där inne bodde hennes hjärtas vän, den unge torparens Erik.

Den gångna våren hade fört lyckan med sig till henne, under de ljusa våraftnarna hade Erik och hon vandrat tillsammans bort till vägskalet, där dansen trädde af byns ungdom, och hon, småskolelärarinnan, hade efter dagens ansträngande arbete funnit vederkvickelse af en sväng med den raske ynglingen.

Erik var icke lik de andra gossarna, stillsamare, mera tänkande, aldrig hörde man en svordom gå öfver hans läppar; flitig och idog i skötandet af torpet, var han just en sådan man som måste slå an på henne. Då de gått hem, tidigare än de andra, hade han smugit sin arm om hennes lif och hviskt förtroliga ord i hennes öra. Och då terminen var slut och Karin var färdig att resa hem, för att tillbringa ferierna hos sina föräldrar, hade de lofvat hvarandra ett gladt återseende, då hösten kom och hon skulle återvända för att börja ett nytt läsår, det sista innan de gifte sig.

Så hade då sommaren gått, långsamt, allt för långsamt, och i drömmar hade hon vandrat sin barndoms stigar, med alla tankar bundna där borta vid det lilla torpet, där hon en gång hoppades få träda in som Eriks hustru och med honom dela all arbetsmöda och glädje. Hon skulle bli en sådan förståndig hustru och en god svärdotter för Eriks gamla mor.

Nu satt hon och väntade, väntade sedan flera dagar på att Erik skulle komma och hälsa henne välkommen åter. Med hvarje dag som gick, sjönk hoppet, och då hon om aftonen gått till hvila kommo tårarna, och i timmar kunde hon ligga vaken och gråta af smärta öfver att drömmarna kanske varit förgäfv.

Hon hade sett Erik där borta, då han gick fram och åter mellan stugan och ladugården, och en afton hade han styrt kosan, icke ned till byn, där han bodde, utan längs skogskanten, bort mot bondgården. Det var dystra aningar som stego upp för Karin, kunde det vara möjligt, att hennes Erik svikit — kunde det gå så lätt, efter endast ett par månaders skilsmässa, att glömma henne och sitt gifna löfte?

Det mörknade där ute och i torpet tände mor Anna ljus, men i Karins lilla rum lade sig skymningen tung. Det drog så många mörka tankar genom hennes själ, nu då hoppet höll på att slockna, att det kändes som en lättnad då den kommande nattens mörker plånade ut konturerna af den tafla hon älskat och hvilken under dagen legat för hennes blick hvar gång hon sett ut genom sitt fönster. De kommande åren skulle bli tunga nog, ett sträfsamt arbete i skolan, en knapp bärgning under arbetsåren och än knappare då krafterna en gång voro uttömda. Ingen egen härd, om än så torftig, där kärleken skulle sprida värme och ljus, inga egna små att värna och lära.

Då knackade det och på Karins "stig in" träder grannhustrun in för att språka bort en stund. Hon frågar inte om hon är välkommen, utan slår sig hemmastadt ner vid fönstret midt emot Karin och så börjar hon språka. — Du har väl haft trefligt i sommar, men nu börjas slitet igen, jag säger då det, att läsa med andras barn måtte vara ett straff. Karin är i afton inte i stämning att motsäga henne, hur mycket hon annars tycker om barn, och därför fortsätter hennes gäst att prata, skvallrar om det som händt i byn under Karins frånvaro — och så kommer det fram, hvilket hon redan anat, att hennes Erik fattat tycke för Elin på Storgården, friat och fått ja, och att bröllopet är utsatt till tredje dag jul. Det kändes som en dolkstöt i hjärtat och Karin välsignar mörkret,

som döljer de frambrutande tårarna, men då grannhustrun gått och Karin åter är allena, då brister själfbehärsknigen och våldsamma snyftningar skaka hennes kropp. Skulle väl tiden kunna läka hjärtasåret, skulle det väl gå att för alla dölja smärtan, misstråkningen och förödmjukelsen af att hafva blifvit försmädd? Hon måste, måste, ty den inneboende stoltheten vaknade. — — —

Sedan den där dystra höstaftonen då hennes drömmars slott ramlade samman ha flera, långa och glädjelösa år förgått. Karin sköter lika plikttröget sin skola och hennes lilla hem är så nätt och pyrdligt, med rena, hvita gardiner för fönstren och ljusrandiga trasmatior på golvet. Men åren, kanske också grämlsen, ha gjort sitt till att det kommit ett trött drag omkring munnen och att de för så klara ögonen förlorat sin glans.

Erik blef gift med Elin från Storgården och där har blifvit många munnar att mätta i den lilla torpstugan vid skogskanten. Gamla mor Anna är dock borta, men så länge hon lefde gjorde hon skäl för födan, ty de små barnens vård fick hon till största delen på sin lott. Erik har äldrats, blicken är så skygg och numera ser man honom sällan nere i byn. Men möter han någon gång Karin kommer det något af afbön i hans blick, afbön för det onda han gjort sig själf och henne, ty att Erik inte är lycklig, syns allt för väl.

Under de sista åren har Karin bland sina skolbarn alltid haft en liten gosse eller flicka från skogstorpet och mor Elin har varit den som första gången fört dem till henne. Erik har ännu aldrig besökt skolhuset sedan den vårafton de skildes med löften och glada förhoppningar.

Nu sitter Karin åter vid fönstret och ser i skymningen hur en man med långsamma steg närmar sig skolan. Hon kan ej urskilja hvem det är och då han knackar går hon och öppnar helt orolig öfver hvem den sene besökaren kan vara.

Där ute i förstugan står Erik för första gången på tolf år. Han förefaller helt brydd och förlägen, men fattar mod vid Karins vänliga hälsning. — Förlåt, att jag kommer så sent, säger han, men jag har ett ärende, en bön till dig; jag vill be dig om en stor tjänst.

— Kom in, säger Karin, och med dröjande steg går han efter henne in i det lilla rummet. Kan jag hjälpa dig med något så gör jag det gärna. Det är som om alla de gångna årens bitterhet med ens försvunnit och det blir så varmt inom henne; men skall hon väl kunna hjälpa den mannen, som sköflat lifvets lyckodrom för henne? De sätta sig och Erik börjar förklara hvarför han kommit.

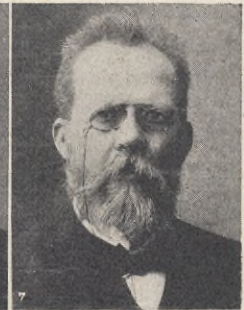
— Ser du Karin, jag vet nog att du har rätt att vara ond på mig och att jag gjort illa emot dig, men jag har också fått det svårt till straff. Det är så många barn där uppe i stugan, Elin är inte stark, så hon orkar så lite hjälpa till med jorden, och när hennes far dog, så vet du att det inte fanns något kvar att ärva, så att jag är fattig, men det är inte det värsta. Du har alltid varit snäll mot mina barn och inte gjort någon skillnad på dem och andras, fast deras far gjort dig så ondt och det skall du ha tack för.

— Men käre Erik, det är min plikt att vara lika mot alla barnen.

— Ja, jag vet nog det, men ändå tänkte jag, att du skulle hysa agg till dem för min skull! Nu har jag en gosse som skall börja skolan, men han är sjuk, som du kanske vet, han blef bruten i ryggen då han var spädd och kommer att bli krympling för hela lifvet och det är min största sorg.

Jag har alltid varit så kär i den gossen och han

(Forts. å sista sidan.)

1. Vice stortingspresidenten W. KONOW, statsminister.
2. Ministern i London J. IRGENS, utrikesminister.
3. Öfverstelöjtnant K. S. J. BULL, krigsminister.
4. Højesteretsassessor H. SCHEEL, justitieminister.
5. Amtmannen i Jarlsbergs och Larvigs amt ABR. BERGE, finansminister.

DEN NYA NORSKA MINISTÄREN.

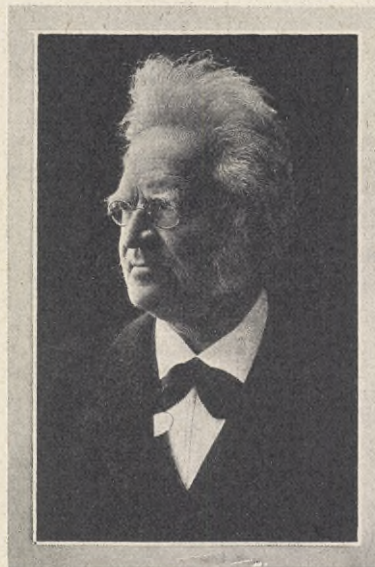
6. Fabriksägaren B. BRAENNE, Trondhjems amt, arbetsminister.
7. Rektorn vid Tromsø seminarium, J. K. QVIGSTAD, ecklesiastikminister.
8. Landtbruksskoleföreståndaren B. HOLTSMARK, Akershus amt, landtbruksminister.
9. Förste borgmästaren i Kristiania S. A. B. ARCTANDER, handelsminister.

Den nybildade *norska ministären* är resultatet af ett tämligen tvunget samarbete mellan stortingets majoritetsgrupper. Fem af de nya regeringsmedlemmarna, Konow, Irgens, Arctander, Berge och Holtsmark, tillhöra den frisinnade vänstern; de öfriga fyra platserna äro högerens.

Statsministern Wollert Konow är en af vänsterns gamla ledare från 1880-talet. Konow är nu en åldrig man; men han är alltjämt en klok och älskvärd politiker, aktad och uppskattad ej blott inom sitt eget lands gränser.

*

De bud som bringats världen om *Björnstjerne Björnsons* "Norges gamle höfdingaskalds" sjukdom, lämna icke längre något hopp

Efter porträtt. Kitehd; Bengt Silfverparre
BJÖRNSTJERNE BJÖRNSSON.
Det sista, bästa, af skalden och hans närmaste mest omtyckta porträttet.

om hans vederfående, och då detta när läsaren, är kanske redan hans hädangång ett oåterkalleligt faktum.

Friskt och vackert, måler berättelsen från den store bardens dödsläger, ter sig, in i det sista, hans svagt rodnande ansikte mot det hvita håret, och ibland lyser än hans ansikte upp. Men hjärtverksamheten aftar stadigt, och medvetandet är tidtals försvunnet. Hans talorgan äro förlamade — ingenting är mer att hoppas, blott ögonblicket vet man icke än.

— H. S. D. hänvisar till den af docenten Fr. Vetterlund i n:o 9 denna årg. gifna konurteckningen af Björnstjerne Björnsons skaldepersonlighet, liksom till de där återgifna porträtten — och namnteckning — af den döende stormannen.

DET TYSKA RIKSDAGSUPPTRÄDET.

Efter porträtt. Kliché: *Denst Sjöverparre.*
HERR VON OLDENBURG.

"Löjtnant! Tag tio man och stäng riksdagen!" är en fras, som hotar att gå till odödligheten.

Det var den konservative hr *von Oldenburg*, som i tyska riksdagen utan tvifvel en smula förhastadt yttrade sig som så, att ofvan citerade ord kan konungen af Preussen uttala hvilket ögonblick han så finner för godt och af nöden.

Vänstern protesterade, både inom och utom riksdagen, förmenande det vara ej blott en förolämpning mot tyska riksdagen utan ett slag i ansiktet på all konstitutionell författning. Äfven den fungerande vice talmannen, *arprinsen till Hohenlohe*, har fått uppbära mycket klander för att han icke tillrättvisade Oldenburg för detta hans sätt att uttrycka sig, men väl en af dem som ville protestera häremot.

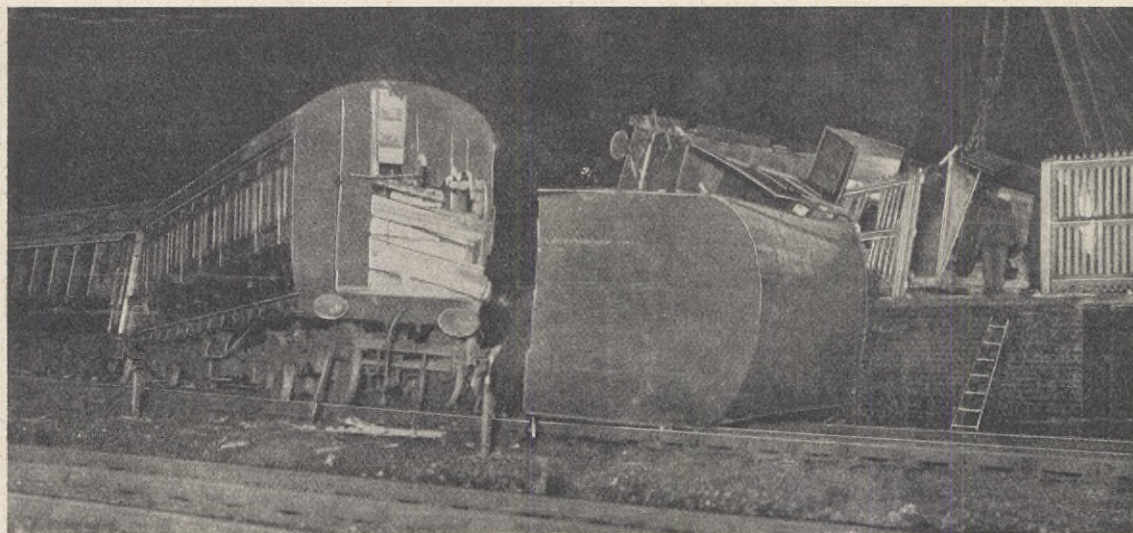
Själfr har arprinsen förklarad anledningen härtill vara, att han blott uppfattat hr Oldenburgs ord såsom afsedda att illustrera tyska officerskårens obetingade lydnad för sin högsta krigs-

herre. — Otvifvelaktigt har tyska högern genom det skeddä onödigtvis satt ett vapen i händerna på sina motståndare.

ARFPRINS ERNST ZU HOHENLOHE-LANGENBURG.

HEMSK JÄRNVÄGSOLYCKA I ENGLAND.

Efter fotografi.

Kliché: *Kem. A. H. Hammar* Sjöverparre Stålm—Uby.

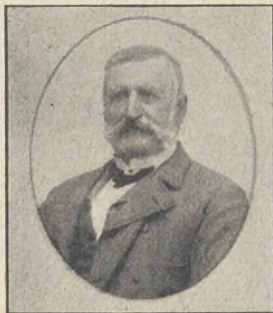
FRÅN DEN STORA JÄRNVÄGSOLYCKAN VID STOATS NEST'S STATION, ENGLAND.

Då uppgående expreståget från Brighton till London den 29 jan. på eftermiddagen kom till Stoats Nest nära Croydon, skiljde detsamma sig i tvänne delar hvaraf den sista, omfattande flera vagnar, urspårade. En del af vagnarna formligen krossades till spillror, under sig begrafvande passagerarna, af hvilka 7 ögon-

blickligen dödades och ungefär 30 svårt sårades. Tåget gick med en fart af 75—80 kilometer i timman vid olyckstillfället. Obeskrifliga scener utspelades på olycksplatsen hvarest ända sent in på natten arbetena med de dödas undanskaffande och linjens klargörande fortgingo.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

W. C. OLIVECREUTZ.
V. häradshöfding. Godsägare.
— Åltorp. Ulricehamn.
90 år 8 Febr.*

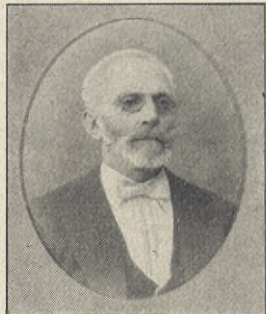
C. M. von FEILITZEN.
Öfverdirektör. Fil. d.r. —
Stockholm. 65 år 4 Febr.*

J. QVÄNSEL.
Stadsläkare. Med. lic. Kommu-
nalman. — Lidköping.
50 år 3 Febr.

H. A. M. H. af TROLLE.
Vice häradshöfding, har i da-
garna aflagt juris kandidatex.,
den 1:sta v. Sthms högskola.*

A. G. LIDMAN.
F. d. Grosshandlande. F. d.
Kommunalman. — Karlstad.
80 år 2 Febr.

B. C. A. GEIJER.
Häradshöfding. — Ystad.
65 år 28 Jan.*

C. E. LEIJONMARCK.
President. — Jönköping.
55 år 30 Jan.*

H. E. TIGERSCHIÖLD.
Kansliråd. Godsägare. Skald.
— Stockholm. 50 år 25 Febr.*

A. E. WESTERSTRÖM.
Direktör. — Lund.
75 år 1 Febr.*

C. A. NORDSTRÖM.
Öfverlärare. Civilingenjör. —
Stockholm. 65 år 28 Jan.*

H. G. A. MALMBERG.
Regementsintendent. — Örebro.
50 år 29 Jan.

T. J. GILLHOLM.
Grosshandlande. Delegare i
firman Engblad & C:o. — Göte-
borg. 50 år 2 Febr.

G. PEHRSSON.
F. d. kommunalordförande m.
m. — Svenljunga. 70 år 12 Febr.

F. O. PETERSON
Byggmästare. — Göteborg.
65 år 5 Febr.*

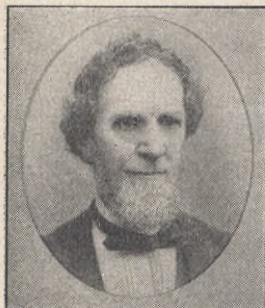
T. DAHLGREN.
F. d. Godsegare. Kommunalm.
— Djursholm. 60 år 9 Febr.

M. W. RHEDIN.
Godsegare. — Ellesbo, Surte.
45 år 12 Febr.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan

J. ANDERSON. †
F. d. handlande. Rådman. —
Uddevalta. F. 21. † 30 Jan.*

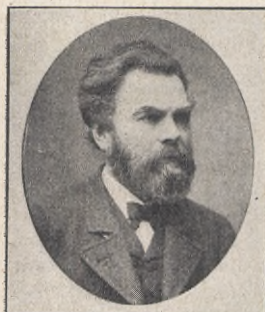
C. P. HAGBERGH. †
F. d. kanslissekreterare. —
Stockholm. F. 28. † 28 Jan.*

E. HECKSCHER. †
F. d. bankdirektör. — Stock-
holm. F. 31. † 31 Jan.*

A. P. HAMILTON. †
Grefve. Hovjägästare. —
Sköfde. F. 52. † 30 Jan.*

J. OHLSSON. †
Fabrikör. — Stockholm.
F. 33. † 30 Jan.*

O. HALLGREN. †
Skogsinspektör. F. d. kommu-
naltman. — Sanna.
F. 34. † 21 Jan.

J. L. BERGLUND. †
Grosshandlande. — Göteborg.
F. 40. † 24 Jan.*

L. F. GRAHN. †
Rådman. Handlande, v. Kon-
sul. — Umeå. F. 48. † 23 Jan.*

WILHELM OLIVECREUTZ. Stud.-ex. 38, ex. till rättegångsverken 43, v. häradshövding 46. Led. af direktionen för Elfsborgs läns Hypoteksförening 50—70 — dess ordförande 68—69 —; f. d. kommunalordförande. Led. af Riksd. A. K. 67—69, suppl. i sersk. utskott 67, i Lagutskottet 68, led. af sistn. utskott 69.

MELCHER von FEILITZEN. Stud.-ex. 65, fil. dr. 72. Ledamot af Malt-drycks- och Sockerbetskommittén 90—91, af Norrlands kommittén 01—04, ordf. i Landbruksundervisningskommittén 07—08; Öfverdirektör och chef för K. Landbruksstyrelsen 99, hedersledamot af K. Landtr. Akademien 07, led. af Östergöt. Hush. Sällsk. 83—89, dess v. ordf. 97—99.

HERLUF AF TROLLE. F. 63, stud.-ex. 84, hofr.-ex. 89, v. häradshövding 92, e. o. tjänsteman hos Gen.-poststyrelsen 95, amanuens 98, tjänstem. i första lönegraden 05, t. f. protokollsekret. 09. Jur. kand.-ex. 10.

BROR OELER. Stud.-ex. 63, hofr.-ex. 69, v. häradshövding 72, assessor i S. Hofr. 83, konstit. revisionssekret. 84, häradshövding i Vemmenhög, Ljunts och Herrestads härad 85. Ordförande i stadsfullmäktige i Ystad.

CARL LEIJONMARCK. Stud.-ex. 73, fil. kand. 78, jur.-utr. kand. 83, v. häradshövding 85, fiskal 91, assessor 92, konstit. rev.-sekret. 97, ordv.-sekret. 1900, justitieombudsman 02, president i Göta Hofrätt sedan 06. Led. öfverstyrelsen för Stockholms stads folkskolor 04—06.

HUGO TIGERSCHIÖLD. Stud.-ex. 78, fil. kand. 81, ex. till rätteg.-verken 83, till K. m:s kansli 84, v. häradshövding 86; kanslissekret. i Eckles. dep. 1900, kansliråd och byråchef därstädes 06. Ordför. i direktionen för Sunnerdalska stiftelsen 08; led. af Folkundervisningskommittén 09. — Äger sedan 1900 godset Öster-Maine, — hvass slottslika huvudbyggnad uppfördes 1668, sannolikt efter ritningar af N. Tessin d. ä. — är en lifligt intresserad och verksam jordbrukare och har bl. a. bidragit till bildande af sömländska landtmännens centralförening. — Har i tal och skrift arbetat för en omläggning i praktisk riktning af vårt folkbildningsväsen. De uppslag och tankar T. därvid gifvit ligga till grund för frågans behandling i den förstärkte seminariekommittén. Erhöll 86 Svenska Akademiens stora pris för skaldekonst, utgif diktsamlingar 88, 91 och 98.

AXEL WESTERSTRÖM. Apotekselev 51, farm. kand. 55, t. f. apot.-föreståndare. Övertog 60 en destillationsfabrik i Lund, blef 85 verkst. direktör för det nybildade spritfärdningsaktiebolaget och kvarstod som sådan till dess detsamma 02 uppgick i A. B. Göteborgssystemet. — Led. af drätselkammaren 69—85, af stadsfullmäktige 78—04, af sparbanksstyrelsen sedan 78 — nu ordförande —, m. m. God jägare, är W. mångårig styrelseledamot i Zoologiska jägaresällskapet.

CARL ADOLF NORDSTRÖM. Stud.-ex. 67, afg.-ex. från Tekn. Institutet 70, assis. vid landtr.-akademiens laboratorierum 71—72, vid Tekn. Institutet (Tekn. Högskolan) i kemi 72—99. Underlärare därstädes 74—86 och sedan 86 öfverlärare. T. f. 75—79 och sedan dess ordinarie lärare i kemi vid K. sjökrigsskolan. Sedan 81 föreläsare i Stockholms Arbetarinstitutet.

FRANS OSCAR PETERSON. En af Göteborgs mest betydande byggmästare, grundare af fi man F. O. Peterson & Söner; bland större byggnadsarbeten må nämnas kasernerna vid Kivberg och i Sköfde, slakthus-kom-

plexet i Göteborg m. m. Ledamot af Drätselkammaren sedan 01 och af stadsfullmäktige sedan 08.

WERNER RHEDIN. Landstingsman, styrelseled. i Göteborgs- och Bohus läns Sparbank; egde Surte glasbruk, som senare blef Aktiebolag med R. som verkst. direktör till 06, då bolaget uppgick i det stora Aktiebolaget Surte — Liljedahl. Intresserad jordbrukare, speciellt för gamla inhemska kreaturslandtraser.

JOHAN ANDERSSON. † Grundade 51 firman Joh. Andersson i Uddevalla och innehade den till 96. Medlem af Borgerskapets äldste och stadsfullmäktig till 85 då A. utnämndes till rådman. Mångårig led. af drätselkammare, skolråd, U. W. H. — Järnv.-styrelse, styrelsen för läroverket i fl. m. m.

PETTER HAGBERGH. † E. o. kanslist i just. rev. 53, i just. statsexp. 55, kopist 56. T. f. sekret. i krigshofrätten 61—65; föreståndare för Riksdagens Tryckeriexpedition 72—85. Protokollsekret. i K. M:s kansli 77, kanslissekret. i just.-dep. 78—93. — Utgivare af svensk författningssamling.

EDUARD HECKSCHER. † F. i Köpenhamn, kom H. vid unga år till Sverige, grundade i Stockholm en bärkirfför, som snart uppgick i det af honom jemväl grundade Industri kreditaktiebolaget Sistrånnda, högt ansedd bankinstitut, hvilket leddes af H., öfvertogs för några år sedan af Skandinaviska Kredit AB. — Ledamot af Bankkommittén, v. ordförande i Stockholms Handels- och Sjöfartsnämnd, ordförande i Börsföreningen, i Fondbörskommittén m. m. Donerade nyligen 500,000 kronor till Stockholms Högskola.

ADOLF HAMILTON. † Stud.-ex. 71, aflade Jurid. prelm.-ex. men öfver gick till militära banan och blef u. löjtn. vid S. Skånska inf.-regtet 77, tog transport till Långgärdet t. h., blef ryttmästare 94, afsked 05 och då utnämnd till hovjägästare. Skicklig ryttare och kapplöpningspristagare är H. mest bekant som framstående kynolog, Sv.-riges utan tvivel främste. Det var också H. som för något tital år sedan tog initiativ till bildande af svenska Kennelklubben, hvass själ och bästa kraft H. var.

JOHAN OHLSSON. † Afg.-ex från Teknol. Institutet 58, grundade han s. a. Joh. Ohlssons Tekniska Fabrik (sedermera Aktiebolag) Ledamot af Riksd. A. K. 85—87, sistn. år suppleant i bankoutskottet. En af stiftarne af Liberala Valmansföreningen och dess förste ordförande. Led. af Stockholms stadsfullmäktige 79—99. Led. af Stockholms skiljenämnd för handel, industri och sjöfart 07—09.

JOHN BERGLUND. † Innehafvare af firman John Berglund & Co, flerårig ordförande i styrelsen för Räddningsinstitutet på Hisingen, styrelseledamot i Vestkustens Petroleums A. B.

FREDRIK GRAHN. † Meddelägare i den stora och ansedda norrlandsfirman O. & A. Grahn. Sedan 94 kamrer i landstinget, sedan 08 led. af (v. ordför.) styrelsen för R ksbankens Afd.-kontor samt af Centralstyrelsen för Sv. Allm. Handelsförening. Flerårig stadsfullmäktig och rådman sedan 90. Dansk v. konsul 01.

(Forts. från sid. 315.)

tyr sig alltid till mig då de andra barnen leka och rasa, men nu vet jag inte hur det skall gå för honom bland alla de andra barnen i skolan, de bli kanske stygga mot honom? Han orkar inte leka med dem och han orkar inte ens gå så pass långt som hit, utan jag får väl bära eller draga honom hit i en kärra. Se han vill så gärna läsa, att ingen kan neka honom det, han har ju intet annat att förströ sig med. Nu ville jag så gärna be dig om du ville låta honom sitta i ditt kök under rasterna, för han är så rädd för andra barn.

Detta var således Eriks stora bön till henne, hvad han måtte älska sin lille sjuke gosse och hvad hon kände sig glad åt att kunna hjälpa honom, ty Karin hade ögonblickligen förstått, att här kunde hon hjälpa, inte bara med det lilla fadern bad om, utan mycket bättre.

— Erik, du skall ha tack för att du kom hit i afton och anförtrodde mig dina bekymmer för gossen, men nu vill jag också be dig om en sak: Ser du för mig som är så ensam vore det en glädje att ha någon att hjälpa och stödja så pass jag förmår — skulle du inte vilja låta din gosse flytta hit till mig? Vi skulle nog bli goda vänner och jag skulle pyssla om honom så väl, att du inte behöfde vara orolig för honom. Erik, vill du ge mig din lille sjuke gosse?

(Forts. från sid. 314.)

skjutningen på skidor, skridskotäflingar i hastighet, skidkörning efter häst och backåkning för östgötar — och på kvällen var stor iskarneval.

Till sista dagen, söndagen, hade de stora numren sparats. På morgonen startade budkaflelagen uppe i Södermanland — närmare bestämt i Mariefred, 7,40 på morgonen — den förste täflanden var framme vid half 1-tiden på måndagsmorgonen.

Vidare omfattade denna dags program en stor fältskjutning, dels enskild, dels gruppsskjutning — konståkning och 1,500 m. hastighetslöpning å skridsko, båda i Idrottsparken — slädparti till Lindö i skärgården, där isjaks- och skridskoseglingar ägde rum; samt åter i Idrottsparken, semifinalmatch om svenska

Hade det varit ljusst i rummet skulle Karin sett hur stora tårar runno utför Eriks färdade kinder, men hon förstod af hans darrande stämman hur röd han var.

— Tack Karin, men hur skall jag kunna taga emot din godhet, det är för mycket.

— Nej Erik, det är ingen godhet, det är en tjänst du gör mig, låt oss ta det som en afbetalning för, att du en gång försmädd mig, du ger mig all den lycka jag nu kan vinna. Jag vill bli en mor för ditt barn, säg att jag får det?

— Hvad du är god, aldrig kunde jag tänka att du skulle förlåta och vilja göra så mycket för mig, hur skall jag kunna tacka dig?

— Du behöfver inte tacka, ty vi göra hvarandra en tjänst, det är allt.

Det blef så öfverenskommet och Erik gick gladare än han kommit och Karin var den kvällen lyckligare än under de gångna tolf åren. Då solen nästa dagsken in i småskolelärarinnans lilla rum hade den fått ett litet ljuslockigt barnhufvud att dröja vid och långt efter sedan solen gått ned och den lille sof sin första sömn i sitt nya hem låg det som ett lyckoskimmer öfver Karin; det bittra dröget vid munnen var försvunnet och hennes ögon glänste af ömhet då hon betraktade den lille krymplingen — hans son.

bandymästerskapet, fri figuråkning, allmän skidbackslöpning, 10,000 m. skridsko, terränglöpning för ungdomlingar och damer och prishoppning till häst — hvad kan man mer allt begära?

Kronprinsens närvaro vid täflingarna en stund på söndagens middag bidrog gifvetvis att gifva en ökad festprägel åt desamma. — Östgötaspelen ha visat sig blifva hvad dess baneförare önskat och hoppas — en ypperlig exponent för östgötasporten och det i provinsen lifligt pulserande gymnastik- och idrottslifvet; desslikes ett godt tillfälle till idrottslig jämförelse mellan östgötarne själva och duktiga sportmän från andra delar af landet — en i allo lyckad vinterlig idrottsfest.

VECKANS DAGAR

31 JAN.—4 FEBR.

31 jan. Dragoumis bildar den nya grekiska ministären.

1 febr. Inträffar en fruktansvärd grufexplosion i Colorado, som kräfver bortåt hundra människors lif.

— Konung Häkon godkänner W. Konows ministerlista.

— Komma i tämtigen bestämd form oroande rykten från Balkanhalfön om hotande krigsrustningar mellan Turkiet å ena sidan och Grekland å den andra, med anledning af planen på kretensiska deputerades deltagande i den blifvande grekiska nationalförsamlingen.

— Slutresultatet i engelska valstriden blir känt: valda äro 271 unionister, 273 liberale, 41 af arbetarepartiet och 82 nationalistler (däraf 11 oafhångiga). De tre återstående valen inverka ej på resultatet.

3 febr. Malmöängaren Annie kolliderar i Elbe med ett segelfartyg; Annie sjunker och sex man omkomma.

— Vid grufexplosion i Las Esperanzas, Texas, dödas 56 människor och skadas svårt omkring 50.

4 febr. Meddelas att grekiska regeringen underrättat turkiska, att kretensiska deputerade under inga omständigheter få tillträde till nationalförsamlingen.

— Framlågdes det bebådade preussiska rösträttsförslaget.

6 febr. Dör i London den för bombattentatet i Sverige anklagade dr Ekenberg.

7 febr. Opereras konung Gustaf för blindtarmsinflammation.

— Tillstyrkes af svenska riksdagens bevillningsutskott den k. propositionen om kaffetullens höjning.

INNEHÅLL: John Lovén. — Konstnären Per Ekström. — Greffe Nils Barck. — Kvinnornas kurs i kommunalkunskap. — Stockholms stads nya sinnessjukhus. — Från öfversvämnningarne i Paris. — Kraftstationen i Trollhättan. — Svenskar utlandet. — Den utomordentliga belgiska beskickningen. — "Gyllene skinet" till kronprinsen. — Östgötaspelen. — "Försmädd" af Ella Setterbom. — Bilder för dagen. — Veckans porträttgalleri.

OBS.! Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskild medgifvande förbjudes vid laga påföljd.